

EL Ficus de la Paret

identificació

Família **Moràcies**

Ficus

Ficus rubiginosa

castellà: Ficus, Ficus Herrumbroso,
Higuera de Port Jackson

francès: Ficus

anglès: Rustyleaf fig

Origen: Austràlia

localització

Comarca: Baix Llobregat

Municipi: Sant Joan Despí
Sant Just Desvern
Sant Feliu de Llobregat

Indret: Parc de Torreblanca.
A l'esplanada del laberint,
damunt la rocalla de sota
del mirador.

dimensions i descripció

Alçada:	4,5 m
Perímetre del tronc a 1,3 m.: peus d'uns 20 cm	
Diàmetre màxim de la capçada:	5,0 m
Edat estimada, 2001:	70 anys

Conjunt de quatre grups arbustius, de 3 a 4 peus cadascun, ramificats des de la base. Formen una massa vegetal compacta i irregular de color verd intens. Vist des de la plaça fa de base a les palmeres que creixen darrera seu, dalt del turó. Al seu peu, un bonic exemplar de *Dasyllirion serratifolium* (planta originària del sud-oest dels Estats Units i Mèxic) es despenja per la rocalla i li dóna un valor afegit.

Dasyllirion serratifolium

singularitat

S'ha considerat singular per tractar-se d'una espècie exòtica, poc freqüent als nostres parcs. També per la manera amb què les seves nombroses arrels, com poderosos tentacles, han anat colonitzant l'espai donant lloc a un extens entramat de curioses formes, sota la coberta protectora i verd brillant que formen les fulles.

història

Els jardins eren un element molt important de les cases senyoriales com la Torreblanca. Les famílies benestants competien entre elles per tenir els millors i s'enorgullien de poder mostrar-hi un bon nombre d'espècies exòtiques. En aquest fenomen té el seu origen la plantació d'una planta exòtica i curiosa com el Ficus de la Paret. S'ha vist afectat per diverses gelades, l'última el 1984, però sempre torna a rebrotar amb molta vitalitat.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

El *Ficus rubiginosa* pertany a un gènere amb més de 700 espècies, que poden presentar forma arbòria o arbustiva, segons les varietats i el tipus de conreu. En clima mediterrani sol ser un arbre de 8-10 m d'alçada, però al seu lloc d'origen és més freqüent en forma arbustiva o com a arbre de grans dimensions. Produïx nombroses **arrels** adventícies, que pegen de les branques. Té les **fulles** el·líptiques o ovals de 7-13 x 6 cm, amb l'extrem obtús i la base arrodonida. Són de textura coriàcia, de color verd fosc brillant per la cara superior i peludes i de color rovellat per sota. El pecíol és curt, de 2-4 cm. Fa **fruits** petits, d'un cm de diàmetre, globulars, vermellorsos i escassament pedunculats. Els brots nous es situen a l'extrem de la tija, embolicats per una beina que es desprèn en madurar la fulla. Aquest embolcall és el final de l'eix de la planta i constitueix, moltes vegades, l'element clau per identificar les diferents varietats de ficus.

troncs

fulles

característiques ecofisiològiques

S'adapta bé al clima mediterrani i millor encara al de Canàries per la seva situació subtropical. Viu bé a prop del mar. Tolera diferents tipus de sòl, però els prefereix amb bon drenatge. No té un sistema radicular tan poderós com altres ficus. És poc resistent al vent i a les gelades.

utilització

S'utilitza com a planta ornamental i d'ombra. Plantats en test embelleixen patis i espais interiors. En alguns llocs les fulles es fan servir com a farratge per al bestiar. En general la fusta dels ficus és tova i es valora poc.

*Un pájaro escondido entre las ramas
del parque solitario,
símba burlón...*

*Nosotros exprimimos
la penumbra de un sueño en nuestro vaso...
Y algo, que es tierra en nuestra carne, siente
la humedad del jardín como un halago.*

Antonio Machado

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons / Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa
Juliol 2001